

„Min oprigtige Kompliment, Hr. Pastor!“ sagde hun. „Det maa jeg lade Dem . . . De har virkelig uddannet Dem til en slagfærdig Debattør!“

VII.

Inde i den salonmæssige Dagligstue var der rundt om paa Smaaborde og Konsoller hensat tændte Lamper, ialt en seks-syv Stykker, der alle var dækkede af mørktbrogede Skærme. Herved kom Rummet til at hvile i en behagelig Halvskumring, ret egnet for fredelig Hvile i de store fløjelsbetrukne Lænestole, hvoraf Stuens Bohave væsentlig bestod.

Mellem to Vinduer stod en Fløjdør aaben ud til en glasdækket Veranda, egentlig en hel lille Vinterhave, fuld af Palmer og højstammede Planter, hvor en rød Ampel hang ned fra Loftet og lyste som en opgaaende Maane mellem blomstrende Grene og olieblanke Blade. Herfra var der aabent ud til den noget lavere liggende Have. Man kunde fra Stuen se en Græsplæne med en Stenvase, nogle Rosenbusketter, et Kaprifolielysthus og et